

RELACIONS INTERNACIONALS EN L'ÈPOCA CONTEMPORÀNIA. Les democràcies de l'Europa occidental des del 1945

Codi: 22223 (grup 2)

Professor: Ferran Gallego

Curs 2004-2005 (segon quadrimestre)

Tipus d'assignatura: Optativa

Número de crèdits: 5

PROGRAMA

- 1.- Roma, ciutat oberta; Berlín, any zero; París no era cap festa; Londres, la nit i la boira. Europa al 1945: alliberament i depuració.
- 2.- França: la IV República. El regnat dels mandarins: de nou la república dels intel·lectuals? Les ferides de la guerra freda trenquen la solidaritat de la resistència: Sartre o Camus. La ingovernabilitat invisible: el parlamentarisme com a mal francès. El sistema de partits i les tècniques de l'exclusió: vichistes i comunistes. Els descontents de la modernització: el poujadisme. La pèrdua d'un imperi. La crisi d'Argèlia i l'adveniment de De Gaulle.
- 3.- Itàlia: de la guerra civil a la gran reconversió de 1948. L'hegemonia de la Democràcia Cristiana. La superviència del feixisme: el Moviment Social Italià com a paradigma. L'àrea social-comunista com a cultura alternativa. Els moviments culturals a l'Itàlia de la posguerra: el neorealisme a la imatge i la cultura escrita. La gran crisi de 1960-64. Els governs del centre-esquerra.
- 4.- Gran Bretanya. La desfeta dels vencedors: la crisi del conservadurisme i el govern laborista. La construcció de l'Estat social britànic i la seva persistència amb el conservadors de Churchill o Macmillan. Els rostres del laborisme anglès: Harold Wilson i la consolidació de la via moderada. El marxisme britànic més enllà de la política. La tradició liberal reconstruïda. L'experiència cultural: els "enragés" del cinema dels anys seixanta. Les resonàncies de la literatura d'entreguerres: els vells Eliot i Auden.
- 5.- Alemanya. Els anys de la penitència i la "reeducació". La identitat d'una nació dividida. Més enllà d'Auschwitz? La persistència de l'extrema dreta i la lenta dissolució dins del sistema tripartit (CDU-FDP-SPD). La generació del 47. De Böll a Grass.
- 6.- França. L'experiència gaullista. El 68 i la postmodernitat. La crisi del gaullisme i el desgavillemament del pacte de la posguerra. Els orígens del Front Nacional i els orígens de la crisi de l'esquerra institucional comunista. La crisi de l'hegemonia de la cultura francesa a Europa. L'esforç de la nouvelle vague i el silenci de la literatura. L'època Mitterrand (1981-1995). La crisi definitiva del model de la posguerra. Els nous habitatges polítics: del Front Popular a l'Esquerra Plural. L'esclat de la dreta: el populisme lepenista, nou actor indispensable.
- 7.- Itàlia. El 68 de plom, la crisi de l'Estat, el terrorisme. La lenta desfeta del règim. La crisi d'identitat del PCI i la fallida del compromís històric. La desaparició de l'arc laic. El PSI camí de la reorientació cap al centre. El model clientelar de la DC i el seu sostre cultural. La "normalització" del feixisme a la història italiana: una memòria revisada. L'entrada en la caiguda lliure dels anys noranta. Corrupció o procés constituent d'una nova dreta després del trencament del compromís antifeixista. Del PCI al DS; de la DC a la "Casa de les llibertats".
- 8.- Gran Bretanya. La crisi política dels anys 70: de Heath a Thatcher. El final del compromís de l'estat social. El neoliberalisme i la primera resposta laborista: la radicalització de Foot. La desfeta i la segona resposta laborista: la Tercera Via de Toni Blair. La desindustrialització i la crisi d'una cultura

obrero. El nou laborisme com a liberalisme radical. Els narradors del canvi: Amis, Ishiguro, McEwan, Barnes.

9.- Alemanya. La crisi de la Gran Coalició. Els perdedors de la modernització: "Deutschland im Herbst"; moviment extraparlamentari i neofeixisme. El triomf frustrat del NPD. La crisi de l'extrema esquerra: el terrorisme de la RAF. El gran gir de 1969: l'era socialdemòcrata, de Brandt a Schmidt. La crisi dels anys 80, l'onada neoconservadora i el retorn de la CDU: l'era Kohl. El fenòmen verd i la seva evolució: d'assemblearis a governamentals. La unificació i els seus problemes. El gran canvi de 1998: la coalició roig-verda.

10.- Conclusió. Seixanta anys de democràcia parlamentària a l'Europa occidental: tradició i nous reptes.